

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Marta Romańska

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa L.N.

przeciwko A.S.

o ochronę dóbr osobistych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 grudnia 2020 r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 14 listopada 2018 r., sygn. akt I ACa 1013/16,

1) oddała zażalenie,

2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 540 (pięćset czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym,

3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Gdańsku adwokatowi B.K. tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanej w postępowaniu zażaleniowym kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 grudnia 2017 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku oddalił apelację pozwanej A.S. od wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie o ochronę dóbr osobistych.

W dniu 2 października 2018 r. pozwana wniosła osobiście sporządzoną skargę kasacyjną, którą Sąd Apelacyjny odrzucił postanowieniem z dnia 19 listopada 2018 r. z uwagi na naruszenie przymusu adwokacko-radcowskiego, o którym mowa w art. 87¹ k.p.c. oraz złożenie skargi po upływie ustawowego terminu.

W zażaleniu na to postanowienie zawodowy pełnomocnik pozwanej z urzędu wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w związku z brakiem wezwania pozwanej do uzupełnienia braku formalnego skargi kasacyjnej i przedstawienia odpisów skargi z podpisem zawodowego pełnomocnika.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Stosownie do 871 § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych (przymus adwokacko - radcowski). Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Sporządzenie skargi kasacyjnej osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej w świetle art. 87¹ k.p.c. jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia skargi na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., jako niedopuszczalnej, bez wzywania do uzupełnienia tego braku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2006 r., III CZ 5/06, niepublikowane).

W rozpoznawanej sprawie w toku terminu biegnącego do złożenia skargi kasacyjnej wnioskodawczyni nie była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika. Na skutek jej wniosku już po odrzuceniu skargi kasacyjnej pełnomocnik z urzędu został ustanowiony w dniu 2 lipca 2019 r. jedynie celem reprezentacji w postępowaniu zażaleniowym na odrzucenie skargi.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Pełnomocnikowi pozwanej z urzędu Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie zgodnie z § 16 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 14 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. - Dz.U. z 2019 r., poz. 18).

ke